DOMSTOLEN

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

ÄNDRING AV RÄTTEGÅNGSREGLERNA FÖR EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT I SYFTE ATT GÖRA DET MÖJLIGT FÖR RÄTTEN ATT AVGÖRA MÅL MED EN DOMARE

av den 17 maj 1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT HAR BESLUTAT ATT ÄNDRA SINA RÄTTEGÅNGSREGLER

med beaktande av artikel 225 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av artikel 32d i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av artikel 140a i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, med beaktande av Protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapens domstol,

med beaktande av Protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol,

med beaktande av Protokollet om stadgan för Europeiska atomenergigemenskapens domstol,

med beaktande av rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt ([1]), anslutningsakten för Finland, Sverige och Österrike och rådets beslut 1999/291/EG, EKSG, Euratom av den 26 april 1999 ([2]),

med beaktande av domstolens samtycke,

med beaktande av rådets enhälliga godkännande av den 26 april 1999, och

av följande skäl:

I artikel 2.4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988, i dess lydelse enligt rådets beslut 1999/291/EG, EKSG, Euratom av den 26 april 1999, föreskrivs att förstainstansrätten kan vara domför med en domare i vissa fall som anges i rättegångsreglerna.

Det är lämpligt att utnyttja denna möjlighet och i förstainstansrättens rättegångsregler ange i vilka fall ett mål kan avgöras av en domare samt utfärda närmare föreskrifter om sådan handläggning.

HÄRIGENOM ANTAS FÖLJANDE ÄNDRINGAR.

Artikel 1

Rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt av den 2 maj 1991 ([3]), ändrade den 15 september 1994 ([4]), den 17 februari 1995 ([5]), den 6 juli 1995 ([6]) och den 12 mars 1997 ([7]), ändras på följande sätt:

([1]) EGT L 319, 25.11.1988, s. 1. Beslutet ändrad genom rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG (EGT L 144, 16.6.1993, s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG, EG (EGT L 66, 10.3.1994, s. 29).

([2]) EGT L 114, 1.5.1999, s. 52.
([3]) EGT L 136, 30.5.1991, s. 1.
([4]) EGT L 249, 24.9.1994, s. 17.
([5]) EGT L 44, 28.2.1995, s. 64.
([6]) EGT L 172, 22.7.1995, s. 3.
([7]) EGT L 103, 19.4.1997, s. 6, med rättelse i EGT L 351, 23.12.1997, s. 72.

1. Artikel 11 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall ett nytt stycke läggas till:

”Mål kan avgöras av en domare (’ensamdomare’) om de har hänskjutits till ensamdomaren enligt villkoren i artiklarna 14 och 51 eller om de har tilldelats ensamdomaren med stöd av artikel 124, artikel 127 §1 eller artikel 129 §2.”

b) I punkt 2 skall följande mening läggas till:

”När mål tilldelats eller hänskjutits till ensamdomare skall ordet ’rätten’ i dessa rättegångsregler även avse denna domare.”

2. Artikel 14 skall ändras på följande sätt:

a) Det första stycket blir §1 och det andra stycket skall utgå.

b) Följande punkter skall läggas till:

”§2

1. Följande mål, vilka tilldelats en avdelning sammansatt av tre domare, kan handläggas av referenten, som avgör målen i egenskap av ensamdomare, om de lämpar sig härför med hänsyn till att de uppkomna rättsfrågorna och sakomständigheterna inte innefattar några svårigheter, målen är av begränsad betydelse, särskilda omständigheter i övrigt inte föreligger och de har hänskjutits enligt villkoren i artikel 51:

a) Mål som anhängiggjorts med stöd av artikel 236 i EG-fördraget och artikel 152 i Euratomfördraget.

b) Mål som anhängiggjorts med stöd av artikel 230 fjärde stycket, artikel 232 tredje stycket och artikel 235 i EG-fördraget, artikel 33 andra stycket, artikel 35 och artikel 40 första och andra stycket i EKSG-fördragets samt artikel 146 fjärde stycket, artikel 148 tredje stycket och artikel 151 i Euratomfördraget och som endast omfattar frågor som redan prövats enligt befintlig rättspraxis eller som utgör ett av flera mål rörande samma sak, varav ett redan är rättskraftigt avdömt.

c) Mål som anhängiggjorts med stöd av artikel 238 i EG-fördraget, artikel 42 i EKSG-fördraget och artikel 153 i Euratomfördraget.

2. Följande mål får inte hänskjutas till ensamdomare:

a) Mål som omfattar frågor om en allmängiltig rättsakts lagenlighet.

b) Mål som rör genomförandet av

— konkurrensreglerna och reglerna om kontroll av företagskoncentrationer,

— reglerna om statligt stöd,

— reglerna om åtgärder avseende handelsskydd,

— reglerna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna, med undantag för mål som utgör ett av flera mål rörande samma sak, varav ett redan är rättskraftigt avdömt.

c) Mål som avses i artikel 130 §1.

3. Ensamdomare skall hänskjuta mål till avdelningen om han finner att förutsättningarna för handläggning av ensamdomare inte längre föreligger.

§3

Beslut om att hänskjuta mål till ensamdomare, respektive åter till avdelningen, i enlighet med första och andra punkten skall fattas på de villkor som anges i artikel 51.”

3. I artikel 16 skall följande stycke läggas till:

”När mål tilldelats eller hänskjutits till ensamdomare skall domaren i målet utöva de befogenheter som givits åt förstainstansrättens ordförande, med undantag för de befogenheter som avses i artiklarna 105 och 106.”

4. I artikel 32 skall följande punkt läggas till:

”§5

Om den ensamdomare som handlägger målet har förhinder, skall förstainstansrättens ordförande utse en annan domare att ersätta honom.”

5. Artikel 51 skall ersättas med följande text:

”*Artikel 51*

§1

I de fall som avses i artikel 14 §1 kan den avdelning som handlägger målet när som helst under rättegången, på eget initiativ eller på begäran av part, föreslå rätten i plenum att målet skall hänskjutas dit eller till en avdelning sammansatt av ett annat antal domare. Rätten skall besluta om hänskjutande i plenum, efter att ha hört parterna och generaladvokaten.

§2

Beslut om att överföra mål till ensamdomare i fall som anges i artikel 14 §2 skall sedan parterna hörts fattas enhälligt på den avdelning sammansatt av tre domare vid vilken målet är anhängigt.

Om en medlemsstat eller en av Europeiska gemenskapernas institutioner som är part i målet motsätter sig att det handläggs av ensamdomare skall det även i fortsättningen handläggas på den avdelning sammansatt av tre domare till vilken referenten hör eller hänskjutas till den avdelningen.”

6. Artikel 118 skall ändras på följande sätt:

   a) Följande punkt skall läggas till:

   ”§2a

   Om domstolen upphäver en dom eller ett beslut som avkunnats av ensamdomare, skall en avdelning sammansatt av tre domare tilldelas målet av förstainstansrättens ordförande; målet skall dock inte tilldelas den avdelning som ensamdomaren tillhör.”

   b) I §3 skall orden ”artikel 118.1 och 118.2, artiklarna 13.2, 14” ersättas med orden ”artikel 118 §1, 118 §2 och 118 §2a, artiklarna 13 §2 och 14 §1.”

7. I artikel 124 skall följande mening läggas till:

   ”Om domen har avkunnats av ensamdomare, skall samme domare tilldelas talan av tredje man.”

8. I artikel 127 §1 skall följande mening läggas till:

   ”Om domen har avkunnats av ensamdomare, skall samme domare tilldelas ansökan om resning.”

9. I artikel 129 §2 skall följande mening läggas till:

   ”Om domen har avkunnats av ensamdomare, skall samme domare tilldelas ansökan om förklaring av dom.”

Artikel 2

Dessa ändringar i rättegångsreglerna skall äga giltighet på de i artikel 35 §1 i rättegångsreglerna angivna språken och skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. De träder i kraft första dagen i den andra månad som följer på deras offentliggörande.

Utfärdad i Luxemburg den 17 maj 1999.

Justitiesekreterare	*Ordförande*
H. JUNG	B. VESTERDORF